NN 120/2018 (31.12.2018.), Presuda Upravnog suda u Osijeku broj: UsI-378/18-20 od 29. studenoga 2018.

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

2437

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sucu Božidaru Horvatu, uz sudjelovanje zapisničarke Mirte Tomić, u upravnom sporu tužitelja Milana Pokosa iz Varaždinskih toplica, Varaždinska 56E, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe OT-Optima Telekom d.d. Zagreb, Bani 75/a, zastupan po opunomoćenici Ivi Dragić, radi poništenja rješenja tuženika, 29. studenoga 2018. godine

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim tužitelj traži poništenje odluke tuženika klasa: UP/I-344-08/17-01/281, urbroj: 376-05-17-4 od 12. srpnja 2017. godine.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama« i na internetskim stranicama Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti.

Obrazloženje

Tužitelj Milan Pokos iz Varaždinskih Toplica podnio je kod Upravnog suda u Zagrebu tužbu protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, radi poništenja odluke tuženika klasa: UP/I-344-08/17-01/281, urbroj: 376-05-17-4 od 12. srpnja 2017. godine, te je navedeni spis zaprimljen kod Upravnog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem UsI-2361/17. Nakon toga, rješenjem predsjednika Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 31 Su-131/2018-2 od 26. veljače 2018. godine naprijed navedeni predmet ustupljen je u rad Upravnom sudu u Osijeku kao drugom stvarno nadležnom sudu.

U tužbi tužitelj, između ostalog, navodi kako je pobijana odluka protivna zakonu i donesena temeljem pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja zbog toga što nije obrazloženo nepostojanje i nedostupnost obrazaca zahtjeva za isključenje usluge na internetskim stranicama zainteresirane osobe Optima telekoma d.d., od koje je tuženik propustio zatražiti očitovanje o istom. Nadalje, tužitelj ističe da zbog postupanja Optima telekoma d.d. protivno ugovornim obvezama nije dužan platiti uslugu za razdoblje u kojemu istu nije koristio jer je sporni račun za studeni 2016. godine u iznosu od 143,00 kn uzrokovan kašnjenjem realizacije raskida pružanja usluge zbog čega je tužitelj bio prisiljen koristiti usluge duže nego što je bilo potrebno. Također, tužitelj navodi da posjeduje audiozapis razgovora s djelatnicom korisničke službe o nepostojanju i nedostupnosti zahtjeva na stranicama zainteresirane osobe koji se može dobiti samo putem pošte, a da je u praksi tek nakon dva tjedna požurivanja telefonskim putem dobio objašnjenje da će mu navedeni zahtjev poslati poštom ako stvarno želi raskid ugovora. Isto tako, tužitelj ističe da je sam isključio terminalnu opremu jer nije želio koristiti usluge Optima telekoma d.d., te da stoga nije dužan niti obvezan podmiriti sporni račun, sve kako to tužitelj obrazlaže u tužbi.

S obzirom na navedeno, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava navode tužbe iz razloga navedenih u obrazloženju pobijane odluke od 12. srpnja 2017. godine, te ističe da individualna odluka tužitelja o nekorištenju ugovorene usluge ne utječe na njegovu obvezu plaćanja predmetnog računa za studeni 2016. godine, a koja obveza proizlazi iz uvjeta pretplatničkog ugovora. Nadalje, tuženik ističe da je i u obrazloženju pobijane odluke navedeno da je člankom 27. stavkom 4. Općih uvjeta zainteresirane osobe određeno da pravovaljanu dokumentaciju za raskid ugovora čini vlastoručno potpisana pisana izjava korisnika o raskidu ugovora koja sadrži naziv ili oznaku ugovora koji se raskida te adresu priključka i pretplatnički broj, a u slučaju nepotpune informacije u najkraćem mogućem roku zainteresirana osoba će o tome obavijestiti korisnika. Tuženik navodi da je Optima telekom d.d. tužiteljev zahtjev za isključenje primila 16. studenoga 2016. godine, te da je tužitelj stoga obvezan podmiriti predmetni račun za korištenje usluge do dana raskida ugovora, uslijed čega tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev (list 14-15).